

CARTES POSTALS DES DEL MEU INTERIOR

DIA 1

Noche de tormenta. Michèle Lemieux. Lóguez, 2002

AVUI PENSO QUE DE VEGADES NO SAPS QUÈ ET PASSA, VOLTES I VOLTES AL LLIT PENSANT. UN NEGUIT EM PESA. QUÈ EM PASSA? QUI SÓC? D'ON VINC?

El blanc i negre i la línia amb un traç obert i fresc poden ser molt efectius a l'hora de fer que l'espectador vegi reflectits els seus sentiments en la il·lustració, la fan més seva. De vegades, com va dir Picasso, menys és més.

DIA 2

L'arbre vermell. Shaun Tan. Barbara Fiore, 2007

M'HE AIHECAT DEL LLIT PREGUNTANT-ME COM ANIRÀ EL DIA, LA VIDA SENCERA. «DE VEGADES EL DIA ES PRESENTA BUIT D'ESPERANCES».

Una habitació quasi nua, la llum amb prou feines arriba a fer-se present. Shaun Tan mostra un personatge sol, encaixonat, apagat i ple d'interrogants. La composició de les imatges és, sovint, tan important com el dibuix per tal de generar emocions.

DIA 3

La història de l'Èrika. Ruth Vander Zee – Roberto Innocenti. Kalandraka, 2014

UN COP DE SORT, L'ATZAR, LA VOLUNTAT DELS ALTRES, LA MEVA MIRADA. QUÈ ENS PRESENTA EL FUTUR AVUI? I DEMÀ?

A l'Èrika li canvia la vida des de ben petita, quan va ser llençada des d'un tren de final tràgic. Sentiments enfrontats en aquesta imatge intimista i introspectiva. L'Èrika mostrada d'esquena entre la mare que la va trobar i el futur per viure. El tren, que pot representar passat i futur, connecta amb ella per la línia de l'aigua. Innocenti, un mestre de la composició i del seu potencial narratiu.

DIA 4

Carta per al Tigre. La història de com el petit Ós i el petit Tigre van inventar el correu ordinari, l'aeri i el telèfon. Hipòtesi – Kalandraka, 2011

PERÒ, SAPS? TOT EN UN MOMENT POT CANVIAR. ALGÚ HA PENSAT EN TU, ET DEMANA COM ESTÀS, ES PREOCUPA PER TU. L'ALEGRIA ARRIBA QUAN DONEM ALS ALTRES EL MILLOR DE NOSALTRES. ESTIC ALEGRE PERQUÈ TU SAPS ESCOLTAR-ME.

A *Carta per al Tigre*, Janosch explica la història de dos amics que volen saber en tot moment que l'altre es troba bé i quines coses fa. Tot un precedent de les xarxes de comunicació, això sí, amb una mica més de cor. Llegir Janosch és llegir felicitat.

Hola, marxo de viatge al meu interior i, tal com em vas demanar, et faré arribar una carta postal cada dia. Així sabràs com em trobo. Desitja'm sort i gràcies!

Sergi Portela. Il·lustrador

DIA 5

I doncs? Kitty Crowther. Corimbo, 2007

L'ESPERA HA OBTINGUT LA RECOMPENSA, COM ES POT DUBITAR D'AQUELLS QUE T'ESTIMEN I T'ESPEREN? GRÀCIES PER DIR-ME A LA DARRERA CARTA QUE M'ESPERARIES!

Totes les joguines d'aquest protagonista han estat preocupades perquè el seu amic no arribava. Però ja és aquí! Arriba el seu millor moment, quan van a dormir tots plegats. La manera d'il·lustrar de Crowther, en aparença senzilla, ens connecta amb les nostres arrels i amb el nostre infant des preocupat però enèrgic i amb voluntat de fer coses sense complexos.

DIA 6

El llop ha tornat! Geoffroy de Pennart. Corimbo, 2003

I ÉS QUE ESTIC ALEGRE QUAN TINC ELS AMICS I CONEGUTS A PROP. PENSO, FINS I TOT, EN ELS QUE HAN POGUT SER O SEMBLAR ENEMICS...

A *El llop ha tornat!* els personatges dels contes clàssics busquen ajuda a la casa del conill perquè el llop torna a estar pel bosc. L'amabilitat del conill amb tothom farà que aquest sopar acabi essent realment original. Una escena brillant i divertida que opta per la línia tancada i colors vius per emfatitzar la comicitat de l'escena.

DIA 7

El llibre dels porcs. Anthony Browne. Kalandraka, 2013

TOT I L'ALEGRIA QUE TENIA, AVUI HE REFLEXIONAT SOBRE ALGUNS DELS MEUS MALS COMPORTEMENTS A LA VIDA I M'HA ARRIBAT LA TRISTESA. RÀPIDA, SENSE AVISAR.

Anthony Brown narra com pocs a través de la il·lustració. En qualsevol de les seves imatges es poden reconèixer els sentiments dels personatges a partir, la majoria de les vegades, de jocs metafòrics que ens ajuden a reflexionar sobre els millors i pitjors aspectes de la condició humana.

DIA 8

El llibre trist. Michael Rosen – Quentin Blake. Serres, 2004

AVUI PLOU I ESTÀ NÚVOL AL MEU INTERIOR. DE VEGADES PODEM ESTAR DESMESURADAMENT TRISTOS I NO VEIEM COM AVANÇAR.

Quentin Blake, amb el seu traç obert i fresc, amb el qual acostuma a il·lustrar històries ben divertides, ens sorprèn amb imatges senzillament poderoses i directes.

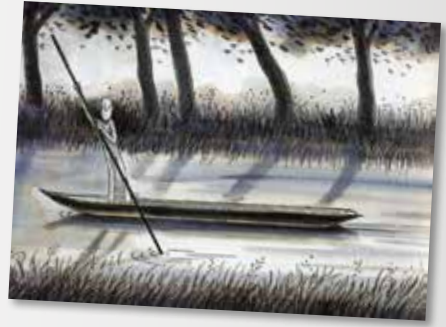

DIA 9

Hermosa soledad. Jimmy Liao. Barbara Fiore, 2008

LA TRISTESA S'ESTÀ FENT TAN GRAN QUE PUC NAVEGAR EN AIGÜES MALENCONIUSES SENSE RUMB, AMB UN RITME LENT I PESAT.

Jimmy Liao és un d'aquells artistes que deixen la seva veritat en les seves imatges, tot el seu cor. En aquest àlbum queden reflectides les sensacions de l'autor a partir de la línia, una gamma limitada de colors i escenes aturades en el temps. Sempre fascinant, Liao planteja preguntes i reflexions universals que no deixen indiferent.

DIA 10

El gos negre. Levi Pinfold. NubeOcho, 2014

PERÒ M'HE CANSAT, HE SORTIT! NO VULL QUE NI LA TRISTESA NI LA POR ES FACIN GRANS. ELS HE PLANTAT CARA.

Meravellós àlbum on aquesta nena tan valenta s'enfronta als problemes, representats per un gos de mides gegantines. La nena, d'esquena, aporta un punt de vista diferent per tal d'ajudar a la narració. La idea de sublimitat dels romàntics queda reflectida amb mestria aquí, un personatge minúscul exposat a un element gegantí que el pot intimidar.

DIA 11

La princesa rebel. Anna Kemp – Sara Ogilvie. Blume, 2013

AVUI EM SENTO BÉ, AMB FORÇA. AMB VALENTIA PUC GIRAR LES COSES, ELS FALSOS CONVENCIONALISMES, EL QUE S'ESPERA DE NOSALTRES. PUC SER JO SENSE COMPLEXOS I TRENCAR MOTLLES.

Tot el que s'espera dels personatges convencionals dels contes clàssics de cavallers ho trobem aquí. Bé, no tot. A aquesta princesa amb esportives no li agrada gens el que esperen alguns d'ella. La comicitat també la trobem en el traç àgil i en la «contradició» entre la gamma clàssica de colors i la psicologia que la nostra societat atribueix a aquesta gamma: el blau, el rosa, etc. Ella s'acosta al drac vermell, el perill, i s'enfronta de cara al que hauria de ser un valent príncep blau. Pensar bé els colors pot ajudar molt la història.

DIA 12

Al Prat. Yukiko Kato. Corimbo, 2013

HE DE CONFESSAR-TE, PERÒ, QUE EL VIATGE NO ESTÀ SENT FÀCIL. MOLTS DUBTES M'ASSALTEN I L'ANGÚNIA S'OBRE CAMÍ. EN MOLTS MOMENTS EM TROBO PERDUT.

En aquest deliciós àlbum la nena protagonista es veu literalment ofegada per l'herba i la natura. Amb un estil molt pictòric, l'autora va creant una atmosfera cada vegada més tancada que anirà acompanyada dels sentiments que la comencen a preocupar. La por d'haver-se perdut va creixent. El zoom que ens va acostant a la protagonista en passar les pàgines ajuda a generar aquest sentiment també en l'espectador, deixem de veure el cel, l'horitzó, i ens perdem també nosaltres.

DIA 13

El pájaro negro. Suzy Lee. Barbara Fiore, 2010

I AQUESTA POR QUE NO ARRIBO A ENTENDRE CREIX SOVINT, TINC MOLTES PREGUNTES SENSE RESPOSTES.

El traç ràpid i la tècnica emprada, punta seca negra gruixuda, juga a favor de generar el neguit i el no equilibri emocional de la protagonista. Suzy Lee utilitza magníficament el fora de pla. No veiem què passa fora del pla, no sabem, no estem segurs, tenim por, dubtes.

DIA 14

On és el meu barret? Jon Klassen. Milrazones, 2012

I AQUESTA SITUACIÓ EM FA MOLTA RÀBIA. I QUAN ESTIC RABIÓS NO PENSO GAIRE CLAR I PUC FER QUALSEVOL COSA SENSE PENSAR.

En aquesta il·lustració, en aparença tranquil·la, veiem un ós assegut tranquil. Però l'espectador observador pot adonar-se que en aquest escenari fa uns moments s'ha viscut una escena molt enèrgica. Humor fi, violència mostrada amb la quietud. Amb colors suaus i pocs elements, Jon Klassen crea jocs de mirades entre personatges i pica l'ullet al lector d'una manera que el fa especial, recolzant-se en una narrativa visual de mestre.

DIA 15

Per què? Nikolai Popov. L'Arca, 1996

TINC TANTA RÀBIA QUE M'EMPRENYO AMB TOTHOM I NO ELS ESCOLTO. CREC QUE JO TINC LA RÀO EN TOT, EM TORNO EGOISTA.

En aquest àlbum, Popov mostra els desastres que l'orgull i la ràbia causen en una lluita fatal entre ratolins i granotes. La guerra i els seus efectes no són un tema comú en els àlbums i per això aquest és de gran valor. Mostra que l'àlbum il·lustrat pertany a infants, joves i adults per igual. El que comencen sent imatges on els colors de la natura brillen acaba sent un lloc desolador ple de fang amb gammes molt apagades.

DIA 16

Madrechillona. Jutta Bauer. Lóquez 2004

AVUI DE LA RÀBIA HE FET UN CRIT FORT. LA RÀBIA POT DESMUNTAR QUALSEVOL, EN ESPECIAL ELS MÉS FRÀGILS.

Jutta Bauer, amb el seu estil informal, mostra d'una manera directa les conseqüències que pot tenir un acte violent. Un sol crit pot desmuntar el cor de qualsevol. Els personatges de Bauer són molt interessants, no responen a un clixé establert de l'ideal, sinó que parteixen de la realitat, tenen les contradiccions de totes les persones i han d'assumir les seves accions.

DIA 17

El punt. Peter H. Reynolds. Serres, 2005

PER SORT, QUAN ESCRIC, PENSO EN TU, EN LA TEVA PACIÈNCIA. I PENSANT EN TU TROBO LA REFLEXIÓ. SEMPRE CONFIES EN MI I ETS CAPAÇ DE TREURE ELS MILLORS SENTIMENTS DE LES PERSONES. MIL GRÀCIES!

El punt és un àlbum genial per fomentar l'autoestima. El protagonista començarà la història envoltat d'un punt verd, sembla la seva negativitat. A mesura que la història avança, el punt agafarà un to més càlid. Dibuix fresc, quasi de garbuix, que ens demostra que una bona història no està fonamentada en un estil determinat, sinó en la coherència d'aquest amb el text i la narrativa general.

Aquest viatge ha estat fantàstic! M'he conegut molt millor. Tots aquests sentiments formen part de mi de la mateixa manera i no em puc desprendre de cap d'ells. Ni vull. Demà torno al teu costat.